

Curt Hamne

f. 1943 i Falun.
Bosatt i Stockholm

Studier vid Konstfackskolan 1965-70.

Deltagit i utställningar i Sverige, Italien, Spanien, Frankrike, Mexiko, England, Nya Zeeland, Grönland, Zimbabwe, Tanzania, Tyskland, Belgien och Danmark.

Representerad bl.a. på Nationalmuseum, Göteborgs Konstmuseum, Borås museum samt Dalarnas och Värmlands museer.

I 1994 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår: I januari.
Mjukgrunds- och hårdgrundsetsning. Tryckt av Siv Johansson.

Ett konstverks titel tjänar främst som en innehållsdeklaration. Är den väl vald kan den leda betraktaren en bit på vägen i en viss riktning. Om den är alltför preciserad finns risk att fantasin binds och associationerna begränsas till ett alltför snävt område. Men i lyckliga fall förmår en titel även ge något utöver en saklig upplysning: den kan tjäna som en språngbräda för fantasin. Curt Hamne väljer nästan alltid öppna namn på sina verk: "I januari", som hans bidrag till årets portfölj heter, är ett bra exempel på detta. Bilden förläggs inte till någon bestämd plats eller någon alltför noga angiven tidpunkt. Januari kan stå för så mycket. Vi kan associera både till tungt mörker och återvändande ljus. Alla har vi egna upplevelser och minnen som väcks och förstärks av formspelet och de djupa svarta tonerna i Curt Hamnes vinterlandskap.

Curt Hamne är lyriker. Det viktigaste motivet för hans konstnärliga framställning är landskapet i sig - även om bilden kan verka nog så verklighetsnära. Det han vill skildra är stämningen, sin egen starka upplevelse av naturen, av både ensamhet och gemenskap. Därför är det karaktäristiskt att han varken arbetar direkt inför motivet eller utnyttjar några detaljerade skisser.

Som Falupojke kom Curt Hamne tidigt i kontakt med hemstadens grafiker. Konstnärligt har han dock gått en annan väg och tekniskt är det egentligen bara de höga kraven på utförandet som förenar honom med dem. För att nå det rika tonspelet i den vintriga atmosfären och ge skogen dess tunga svärta krävs ett komplicerat arbete. Utgångspunkten är en mjukgrunds-etsning. Därefter arbetar han vidare med hårdgrund i omgångar innan de slutliga accenterna sätts in med torrnål. Men tekniken blir aldrig självändamål. Känslan är det viktigaste. Curt Hamne har lärt sig att under vägen fram mot den färdiga bilden både behålla upplevelsen och skärpa uttrycket.

Carl Molin